

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۳/۰۵/۱۶

محمد انور آخر

د جمهوریت د سقوط عوامل د جنگسالارانو ونډه (لومړۍ برخه)

د افغان انتقالي حکومت جوړښت او په کابل کې د جمعیت ډلې جنایات

د افغانستان جمهوري حکومت له آره ضعیف رامنځ ته شوی ؤ، د دې پر ځای چې ورځ تر بلې ځواکمن شي، لاپسي کمزوری کېده، امریکایانو د انگریزانو په څېر له هغې پالیسي چې وايي (بېل یې کره، اېل یې کره!) کار واخیست، دوی نه غوښتل چې د پاکستان پر وړاندې په افغانستان کې یو ځواکمن حکومت شتون ولري، ښایي امریکا له پاکستان سره ژمنه کړي وي چې په افغانستان کې به ځواکمن حکومت نه رامنځ کوي. وروسته له هغې چې حامد کرزی د ولسمشر په توګه وټاکل شو، د خپلې واکمنۍ پر مهال له ډېرو سختو کورنیو او بهرنیو ننگونو سره مخ ؤ چې ځینې مهم کورني مشکلات د امریکا د (سي، ای، ای) له خوا په لوی لاس رامنځ ته شوي وو، هغه مهال چې امریکایي ځواکونو د (سي، ای، ای) د لسو افغان ګروپونو د مشرانو، په ځانګړي توګه د شمالي ټلوالې په همکارۍ افغانستان اشغال کړ نو خپلو ګوډاګو جنگسالارانو ته یې په ولایتونو کې واکونه ورکړل، د دغو لسو ډلو نومونه چې د (سي، ای، ای) لخوا په ولایتونو کې له طالبانو سره د جګړې په موخه استخدام شوي وو په دې توګه دي:

- ۱- د پنجشېر، کاپیسا، پروان، تخار، مزار شریف، کندز او هرات په ولایتونو کې د جمعیت ډلې بېلابېل جنگسالاران هر یو: ملا قسیم فهیم، محمد یونس قانوني، ډاکټر عبدالله، احمد ضیاء مسعود، جنرال بسم الله خان، انجنیر عارف، جنرال داؤد او نور.
- ۲- د هرات په ولایت کې اسماعیل خان.
- ۳- مزار شریف کې عطا محمد نور.
- ۴- بامیانو کې عبدالکریم خلیلي.
- ۵- شبرغان او فاریاب کې جنرال دوستم.
- ۶- ارزګان کې حامد کرزی.
- ۷- کندهار کې گل آغا شېرزی.
- ۸- خوست کې پاچا خان خدران. ۹
- ننگرهار کې حضرت علي، حاجي زمان، عبدالحق، ظاهر قدیر.
- ۱۰- په (؟) کې جنرال عبدالرحیم وردګ او نور.

له دغو پخوانیو مجاهدینو سره د امریکایي ځواکونو ځانګړي ټیمونه (سپېشل فورس) مله وو چې د هر ټیم د سرتېرو شمېره یې له ۹ تر ۱۲ تنو پورې رسېدله، له حامد کرزي پرته نور ټول هغه جګړه ماران وو چې د افغانانو پر وینو یې لاسونه ککړ وو، په دغو کسانو کې پرته له جنرال دوستم څخه نور ټول د جهادي تنظیمونو قوماندانان وو، (سره له دې چې جنرال دوستم ته د مجاهدینو د حکومت لومړي ولسمشر صبغت الله مجددي د ستر مجاهد (مجاهد کبیر) ستاینوم ورکړی ؤ).

د جنرال دوستم په ګډون دوی ټول د پیسو او واک ته د رسیدلو په موخه له امریکایي ځواکونو سره اوږه په اوږه ولاړ وو، دا مهال د کفر او اسلام تر منځ کوم حد نه ؤ پاتې شوی، لکه څه ډول چې همدغو مجاهدینو؟! د کفر او اسلام په نوم په نویمو کلونو کې ډېر افغانان وژلي او هېواد یې لوټي، لوټي کړی ؤ، هغه لویي، لویي رېږي چې دغو جهادي ټیټکه دارانو اوږدې کړي وي، د امریکایانو په راتګ سره په فرانسویو رېږو بدلې شوي او ځینو خو له بېخه وخريلې.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 5

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ

د افغاني کاليو پر ځای يې دريشی واغوستلي او نېکټایي يې وتړلي، سمدې يې ځانونه د اروپايانو په څېر جوړ کړل، دوی د وخت زمان وو، د هر چا ډول ته نڅيدل.

د امريکا څارگرې ادارې په دغو مجاهدينو باندې د ډالرو بارانونه وکړل، ډېر زيات ډالر يې ورکړل. دا مجاهدين چې له يوې خوا د ډالرو زور و، له بلې خوا واک ته د رسيدلو په ارمان کې وو، په دې موخه يې د زړه له کومې، بڼه په اخلاص له طالبانو سره جگړې وکړې چې په پای کې بريالي شول. يوازي عبدالحق د طالبانو لخوا ونيول شو او بيا ووژل شو، د نورو ټولو ارمانونه پوره شول هر يو په خپله سيمه کې خپلواک پاچا شو او په کابل کې يې د ولسمشر حامد کرزي اطاعت نه کاوه، د کرزي پر ځای يې له ځايي امريکايانو اطاعت منلې و.

په هېواد کې د امريکا له خوا د استخدام شويو قوماندانو تر منځ د بنارونو د لاندې کولو پر سر جگړې او مسابقي روانې وې، په شمال کې عطا محمد نور د مزار بنار او د (ده دادي) هوايي ډگر ونيول. دوستم د عطا نور په کيسه کې نه شو، خپل يو نيم زر جنگيالي يې مزار شريف ته ننه اېستل او خپله پخوانی قرارگاه (قلعه جنگي) يې ونيوله. (علي احمد جلالي: د افغانستان نظامي تاريخ؛ ژباړن: متقاعد سترجنرال شېر محمد کریمي ۱۳۵۸مخ)

د بغلان په ولايت کې د اسماعيليه فرقي کسانو د سعيد کيهان په مشرۍ د پلخمرې ولسوالۍ د نيولو پر موخه بريد وکړ چې د شمال د متحدې جبهې له خوا په شاه وتمبول شول او د اسماعيله ډلې مشر سعيد کيهان يې ژوندی ونيو، نږدې تر (۲۲۲) تنو پورې ووژل شول. (د، دسمبر ۳۰ / ۲۰۰۱ز)

په کندهار کې هغه مهال چې د طالبانو لوړپوړو چارواکو حامد کرزي ته د تسليمېدو ليک وړاندې کړ نو حامد کرزي ملا نقيب الله چې د حامد کرزي د نوي حکومت او طالبانو تر منځ يې منځگړيتوب کاوه، د کندهار والي وټاکه خو امريکايانو او گل آغا شېرزي يې پر وړاندې کلک غبرگون ښکاره کړ او د کندهار په ښار کې وسله واله جگړه پيل شوه، گل آغا شېرزي غوښتل د کندهار واک تر لاسه کړي چې همداسې وشول، د امريکايانو په مرسته يې د کندهار ولايت تر لاسه او ملا نقيب الله يې گوښه کړ.

دا مهال په کابل کې د جمعيت ډلې مشر (چې ځيني خلک يې د جنابيت ډله بولي) برهان الدين رباني بيا په څوکۍ پورې نښتی و... د شمالي ټلوالې مشر رباني [د جرمني د بڼ په غونډه کې] خپل استازي گروپ ته ښوونه وکړه چې په تخنيکي خبرو کې گډون ونه کړي او په لنډمهاله اداره کې د [خپلو] استازو نومونه هم ورنه کړي. ده په ډاگه اعلان وکړ چې په افغانستان کې دې دننه د مؤقت حکومت لپاره مستقيم انتخابات وشي او په دې هکله د بڼ پرېکړې د منلو وړ نه دي. ده د شمالي ټلوالې استازو ته ښوونه وکړه چې کابل ته راستانه شي چې خپل منځي بحثونه وشي. رباني د افغانستان په شمال ختيځ کې د يوې ډېرې کوچنۍ ترارې مشر و چې ځواکونه يې دلته لا طالبانو کونج ته کړي وو، دی له دغه ځايه مخامخ کابل ته پراشوتې راغلی و، رباني د متحده ايالاتو په مشرۍ د نړېوال ائتلاف د متو په زور کابل ته راوړل شوی و، ده نه غوښتل واک هغه مؤقت حکومت ته وسپاري چې په بڼ کې جوړېده. د دغې خنډ اچونې په پايله کې نږدې و چې د بڼ کنفرانس ناکام شي، په دې هکله نړېوال فشار زيات شو او د مؤقت حکومت جوړېدل يې لازمي کړل چې بل بديل يې نه درلود.

د پاڼو شمېره: له 2 تر 5

په ټن کې د افغانستان لپاره د امریکا سفير (جميز ډابنز) په يوه مطبوعاتي کنفرانس کې په ډاگه وويل: که د بن کنفرانس ناکام شي لامل به يې رباني وي، ځکه دی د کنفرانس په مخ کې خنډ شوی دی. نړيوالې ټولني څو ځلي کابل ته پېغامونه واستول چې شخړه راکمه کړي، په دې پېغامونو کې د روسيې له خوا شمالي ټلوالې ته کلکه گوتڅنډنه هم شوي وه، روسانو وويل: که رباني تر سبا سهار پورې خپلو استازو ته د خبرو د دوام لپاره لارښوونه ونه کړي او د خپلو نوماندانو لېست کنفرانس ته ونه سپاري نو روسيه به نور له دوی سره هېڅ مرستې ونه کړي.» (هماغه کتاب. ۵۳۵مخ)

افغان توکمه امريکايي، زلمی خليل زاد چې په افغانستان کې د امريکا د متحده ايالاتو د ولسمشر جورج بوش ځانگړی استازی ؤ، رباني ته گوتڅنډنه وکړه چې که واک پرې نږدې د ټن د کنفرانس له پيل وړاندې به سوله ساتي ځواکونه له شمالي ټلوالې څخه کابل په زور ونيسي.

خليل زاد وايي: ما له هرې لارې پر رباني زور راوړ چې واک خوشی کړي.

رباني وپوښتل: آیا تاسې به په رښتيا دا کار وکړئ؟

ما ځواب ورکړ: ډاډه اوسئ!

(برهان الدين رباني)

په پای کې امريکايانو د رباني له کور سره نږدې يو توغندي وويشت چې رباني يې وډار کړ او له واکه گوښه شو، په دې اړه خليل زاد ليکي: «... له نېکه مرغه يوې امريکايي الوتکې زموږ له خبرو يوه ورځ وروسته په تصادفي توگه د رباني کور ته نږدې راکټ توغولی ؤ، چا ته زيان نه ؤ رسيدلی خو رباني پوه شو چې موږ زېځنال وراستولی دی.» (زلمی خليل زاد: استازی... ژباړن: لطف الله لطف. ۶۰مخ)

په پای کې د ټن په ناسته کې له ۲۹ وزارتونو څخه ۱۶ يې شمالي ټلوالې ونيول او ۱۱ يې پښتنو ته ورکړای شول.

د حامد کرزي د لنډ مهالي ادارې پر مهال جنګسالاران، په ځانگړي توگه د جمعيت لندغرو (چې ځانونو يې بدماشان بلل) په کابل کې د حامد کرزي پر وړاندې ډول، ډول بې نظمۍ او بدماشۍ پيل کړې، دغو بدماشانو په ۲۰۰۲ز، کال کې په بېرني لويه جرگه کې، گوډ بدماش يونس قانوني (چې تخلص يې سرچپه دی) د کورنيو چارو وزارت څخه گوښه کړای شو او «کرزي هغه د پوهنې وزارت، د وزير په توگه اعلان کړ، ويې ويل چې قانوني د پوهنې وزارت دنده ومنله، قانوني په غوسه ؤ، هڅه يې وکړه له څوکۍ پورته شي او پر کرزي فزيکي بريد وکړي، له نېکه مرغه عبدالله يې په څنگ کې ناست ؤ، د قانوني له کاره لويديلي [گوډي] پښې د نوموړي حرکت ټکنی کړی ؤ، د قانوني فزيکي نيمگړتيا عبدالله د دې جوگه کړ چې له لاسونو يې ونيسي او پر خپله څوکۍ يې کېنوي، په خپله څوکۍ کې راگير قانوني کرزي ته سپکې سپورې وويلې، د نوموړي د [ملي] جامو سپکاوی يې وکړ، د افغانستان د سپکاوي لامل يې وباله او زياته يې کړه چې کرزی د شمالي ټلوالې له ملاتړ پرته هېڅ ارزښت نه لري.»

خليل زاد ليکي: «قانوني په چټکۍ زما لور ته راغی او راته يې وويل: تاسې فکر کوئ چې فهيم بدماش دی؟ ما ته يې گوتڅنډنه وکړه ويې ويل: زه به تاسې ته څرگنده کړم چې اصلي بدماش څوک دی...»

خليل زاد وايي: «ما قانوني ته اخطار ورکړ چې له سړيتوبه کار واخله، ته فکر کوي چې زه کمزوری يم؟ که هر ډول گام پورته کوي پايلې به يې ستاسې پر غاړه وي. راتلونکی ورځ په کابل کې د حتمي کودتا آوازي خپرې شوي وي، قانوني چې تر اوسه د تاجک پلوه، کورنيو چارو وزارت له وفادارۍ څخه برخمن ؤ، امنيتي ځواکونو ته يې امر کړی ؤ چې د ښار سرکونه بند کړي، په لاسي بمونو سمبال عسکر او پوليس له وزارت څخه چاپېر ولاړ وو او وزارت ته يې د کورنيو چارو د نوي وزير، تاج محمد وردگ د ورتگ مخ نيوی کاوه.» (هماغه کتاب. ۱۸۹مخ)

د جمعيت ډلې جنايتکارانو په کابل کې امنيتي وضعيت گډوډ کړی ؤ، ځانځاني وژنې، تښتونې، شوکې او خپل سړی راوښي، «په ۲۰۰۲ز، کال کې د کرزي د لنډ مهالي ادارې د هوايي چلند او ترانسپورت وزير ډاکټر عبدالرحمن د

د پاڼو شمېره: له 3 تر 5

کابل په هوایي ډگر کې تر مرگوني برید لاندې راغی، کرزي شک درلود چې ډاکټر عبدالرحمن شمالي ټلوالې د غچ اخیستنې له امله وژلی دی، ځکه نوموړي له شمالي ټلوالې [څخه جلا شوی و] او مخالفت یې ورسره درلود. د جولای په میاشت کې د کرزي د لنډ مهالې ادارې مرستیال ولسمشر او د ټول گټو چارو وزیر حاجي قدیر د سرک پر سر ترور شو. «هماغه کتاب. ۱۷۲ مخ»

(ډاکټر عبدالرحمن او حاجي عبدالظاهر قدیر)

د حاجي عبدالظاهر قدیر د وژلو په اړه بهرنیو او کورنیو منابعو پنجشیري جگرماران، په ځانگړي توگه قسیم فهیم ته گوته نیوله، د امریکا د ولسمشر جورج بوش له وینا چې د فهیم په اړه یې خلیل زاد ته کړي وه (چې ښایي فهیم کرزي ترور کړي) داسې ښکاري حاجي قدیر د همدغو شمالي جگړه مارانو له خوا وژل شوی وي. وروسته له دغو وژنو، جورج بوش په اندېښنه کې ؤ چې کیدای شي شمالي ټلواله حامد کرزي هم ترور کړي، د ۲۰۰۲ز، کال د جولای په میاشت کې جورج بوش له خلیل زاد وپوښتل: «آیا تاسې فکر نه کوئ چې فهیم به کرزي ووژني؟»

خلیل زاد لیکي: «ما ټکان وخور، فهیم هغه مهال د کرزي لومړی مرستیال او دفاع وزیر ؤ، هغه او کسان یې د کرزي ساتونکي وو... د بوش د ټینگار له امله کرزي د پنځوسو امریکایي ځانگړو ځواکونو پرسونل ومانه.» (هماغه کتاب. ۱۷۲-۱۷۳ مخونه)

په کابل کې چې حامد کرزي یې ځواکه ولسمشر او شمالي ټلوالې تر اغېز لاندې ؤ، له پنجشېریانو سره یې له ناچاری، د دې لپاره چې د ټلوالې بدماشان خوشاله وساتي څو ځلې پنجشېر ته د احمد شاه مسعود مرستیون ته ولاړ او د پنجشېریانو په غوښتنه یې د پنجشېر علاقه داري د اصولو پر خلاف په ولایت بدله کړه، د پنجشېریانو پوځي قوماندان قسیم فهیم چې په اصل کې یو ملا ؤ، د هغه په غوښتنه او د جمعیت باندې په ټینگار یې د مارشالی رتبه هم ورکړه، په داسې حال کې چې په ۱۳۷۵ ل. کال له کابل په پنجشېر ته په تېښته بریالی شوی ؤ خو اوس یې د امریکایانو په زور کابل لاندې کړی او د دفاع وزیر په توگه ناست ؤ.

دا مهال د ټلوالې ډېر شمېر بې سواده او نامسلکي کسانو ته نظامي رتبې ورکړای شوي، له برید جنرالې نیولي تر ستر جنرال پورې رتبې ووېشل شوي، تر دې چې خورد ضابطان ډگروالان شول او مطلق بې سوادان ضابطان شول، هغه د سقاؤ د دوران په څېر په یوه شپه کې د ښوونځي شاگردان ډگروالان شول، په دې اړه په کابل کې یو ښکالي معلم، سید مجتبیٰ علي چې د امانې دورې د سقوط او د سقاؤ د زوی حالات یې په خپلو سترگو لیدلي دي داسې لیکي: «... په لاره کې د غلو له یوې بلې ډلې سره مخ شوم، په دوی کې یو تن ښي جامي اغوستي وي، پر ده چې مې سترگې ولگېدې ډېر ډار مې ختم شو چې رانږدې شول دغه افسر راته اشنا غونډې ښکاره شو، هو! څو ورځې مخکې دی زما شاگرد ؤ، دی ډېر زیات کم عقل ؤ، هره ورځ به مې پرې غوړونه تاوول.

دا چې مې رایاد شول، یو ځل مې په خیال کې سر ته اته ټوپکونه ولاړ وو، ښي خوا ته یوه کوڅه وه لنډ ورتاؤ شوم، لکه یو گودې پران [پټنگ] چې له کنټروله ووځي، زه رښتیا هم له یوې ستونزې سره مخ وم، ده که خپل غچ اخیستلای نو که وژلی یې نه وای سپکولم خو یې خامخا... .

شا ته مې د پوځي بوتانو غوړونه واورېدل، ژر، ژر راروان وو، یا خدایه، یا مؤلا علي ټول راپسي وو، آن هغه ښي جامي یې چې اغوستي وي هغه هم ورسره ؤ. مخ مې وروگرځاوه، ځوان مشر یې ناري ووهلي: «معلم صاحب! معلم صاحب!» رانږدې شو، د عبدالرحمن غونډې یې زما لاسونه ونيول ښکل یې کړل، ښکل یې کړل او پسي ښکل یې کړل. زما د حال پوښتنه یې وکړه، بیا یې لکه یو سپین ریزې داسې ورتلم چې په دغسې خطرناک حالت کې ولې له کوره راوتلی یې. ما بس یوازې همدومره ورته ویل: «هو، هو، بالکل، بالکل، د خدای فضل دی، د خدای فضل دی،

ډېره بده خبره ده، ډېره بده خبره ده.» له خپلې وېرې د راوتلو لپاره مې دغه کلمې په سمو او ناسمو ځايونو کې کارولې.

لومړۍ وېره مې چې ختمه شوه، نو يو څه بېباکه شوم ومې پوښتل: زما بچيه دغه يونيفورم دې له کومه کړ؟! ده د بابرشاهي غره غوندي سينه راوايستله په وياړ يې وويل: «**کرنيل شدم!**»
په خدايه هلک په نولس کلنۍ کې ډگروال شوی ؤ! بيا مې بېباکي وکړه ومې ويل: ښه نو تر جنرالۍ پورې درته څومره لاره پاتې ده؟

ښه په جدي انداز يې وويل: دور نيست!
خدای لوی دی! د ځينو خلکو په اړو دور کې مزي وي.
تازه ډگروال راته خبره روښانه کړه: امير حبيب الله کلکاني زما د نېکه د تره زوی دی! د دوی توت ته زمور توری ختلي ده!

په پای کې سيد مجتبیٰ علي ليکي: نه پوهېږم چې دقيقاً له حبيب الله کلکاني سره يې څه خپلوي درلوده... زما شاگرد په يوه شپه کې ډگروال شوی دی. (سيد مجتبیٰ علي: په يو بل وطن کې؛ ژباړن: نورالحق حيدر؛ ۳۰۹-۳۱۰ مخونه)
حامد کرزی چې د جگړه مارو له رنگارنگ جنايتونو تر ستوني رسيدلی ؤ، پر ټلويزيون راڅرگند شو، د جمعيت بدماشانو ته يې په ډاگه وويل: «... دا مو څه حال جوړ کړی دی، دوه طالبان درپسي راغلل تر کولاب او ايران پورې يې پسي واخيستی، اوس چې د امريکايانو د بمباريو پر زور راغلي ياست...»
حامد کرزی د شمالي ټلوالې د شرارتونو له امله اړ شو د خپلو مشاورينو له مشورو وروسته بهرني ساتونکي ومني خو «حامد کرزی له دې چې ساتونکي يې امريکايان دي ډېر زوریده او کله چې د ولسمشر د ساتنې مسؤليت افغان ځانگړو کسانو ته وسپارل شو، نو کرزی روحاً آرام شو.» (ډاکټر رنگين دادفر سپنتا: سياست افغانستان، روايت از درون. ۲۱۷ مخ)

يوه ورځ مور په ارک کې د ولسمشر له فرهنگي مشاور سره ليدنه درلودله، د ولسمشر بهرنيو ساتونکو د تلاشي پر مهال ښه وپلټلو، دا مهال د ولسمشر د جومات امام چې يو دري ژبی ملا ؤ، ويې ويل: ولسمشر ته مې شکايت وکړ چې امريکايي ساتونکي ما په خپلو سپيو پلټي چې د لمانځه کالي مې ناولي کيږي. هغه زياته کړه چې ولسمشر په دې خبره ډېر خواشینی شو.

نېټه: ۱۴۰۲/۲/۲۶ ل.

نوربیا

د پاڼو شمېره: له 5 تر 5

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په ځير و لولئ